

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu w XVII Wydziale Karnym – Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jerzy Andrzejewski

Sędziowie: SSO Dorota Maciejewska-Papież

SSO Piotr Gerke (spr.)

Protokolant : apl. sędz. Iwona Szymańska

przy udziale Prokuratora Prok. Okręg. Marzanny Woltmann-Frankowskiej

po rozpoznaniu w dniu 24 października 2014 r.

sprawy **S. Ł.** i **R. G.**,

oskarżonych z art. 278§1 k.k.,

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 7 maja 2014 r., sygn. akt VIII K 1263/13,

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sadowi Rejonowemu Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

Piotr Gerke Jerzy Andrzejewski Dorota Maciejewska -Papież

UZASADNIENIE

Prokurator oskarżył **S. Ł.** o to, że:

1. W dniu 30.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 500zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w W. – tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
2. W dniu 27.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki O. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 300zł na szkodę E. W. – tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
3. W dniu 25.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 516 zł na szkodę A. C. (1) – tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
4. W dniu 30.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki F. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 500 zł na szkodę P. A. tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

5. W dniu 27.01.2013 r. w godz. 19.00-21.30 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki T. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. – tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
6. W dniu 28.01.2013 r. w godz. 11.30-12.30 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki F. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 500 zł na szkodę K. Polska tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
7. W okresie od 25.01.2013 godz.23.00 do 26.01.2013 godz. 9.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki O. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 600 zł na szkodę I. K. tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
8. W dniu 23.01.2013 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki F. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 300 zł na szkodę S. Z. – tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
9. W okresie od 26.01.2013 godz. 17.00 do 28.01.2013 godz. 6.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki M. (...), powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę E. M. – tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
10. W dniu 25.01.2013 r. w godz. 7.45 do 16.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu D. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie ponad 250 zł na szkodę S. N. – tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
11. W okresie od 25.01.2013 do 27.01.2013 godz. 20.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki M. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 600 zł na szkodę J. L. – tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
12. W okresie czasu od 27.01.2013 do 28.01.2013 w P. przy ulicy (...) zabrał w przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki O. nr rej. (...) 47, powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę G. B. – tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
13. W dniu 19.01.2013 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci dwóch sztuk kołpaków pojazdu marki A. (...), powodując straty w łącznej kwocie 360 zł na szkodę M. Ł. – tj. o przestępstwo przewidziane w 278 § 1 k.k.,
14. W dniu 21.01.2013 godz. 17.30-19.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 300 zł na szkodę A. K. (1) tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
15. W okresie od 30.12.2012 godz. 15.00 do 31.12.2012 godz. 4.00 w P. przy ul. (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki R. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 800 zł na szkodę T. F. – tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
16. W okresie od 29.12.2012 do 03.01.2013 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki B. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę A. C. (2) - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
17. W okresie od 20.01.2013 do 22.01.2013 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki PASSAT nr rej. (...) powodując straty w łącznej kwocie 600 zł na szkoda M. G. - tj. przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

18. W dniu 7.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki M. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 600 zł na szkodę W. N. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

19. W okresie od 26.12.2012 do 06.01.2013 godz. 7.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki N. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 800 zł na szkodę L. P. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

20. W połowie stycznia 2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę K. K. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

21. W dniu 30.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki F. (...) nr rej. (...), powodując straty o łącznej wartości 400zł na szkodę R. K. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

22. W dniu 24.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki P. (...) nr rej. (...), powodując straty o łącznej wartości 600 zł na szkodę K. M. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

23. W okresie od 10 do 15 grudnia 2012 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki R. (...) nr rej. (...), powodując straty o łącznej wartości 400zł na szkodę A. K. (2) - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

24. W okresie od 25.01.2013 r. do 30.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki C. (...) nr rej. (...), powodując straty łączne w kwocie 440 zł na szkodę M. B. - tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k.

Jednocześnie prokurator oskarżył **R. G.** o to, że:

1. W okresie od 24.01.2013 godz. 19.20 do 25.01.2013 godz. 12.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki O. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 300 zł na szkodę M. K. (1) - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

2. W dniu 09.12.2012 roku w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 300 zł na szkodę P. P. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

3. W okresie od 12.12.2012 r. godz.18.00 do 13.12.2012 r. godz. 6.45 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki R. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 300 zł na szkodę R. B. (1) - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

4. W dniu 23.01.2013 r. godz.20.00-20.30 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki S. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 360 zł na szkodę M. C. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

5. W dniu 29.01.2013 r. godz. 11.00-13.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki F. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 320 zł na szkodę M. K. (2) - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

6. W dniu 23.01.2013 r godz. 17.00-18.00 w P. przy ulicy (...) a Ł. zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki S. F. C. nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę W. F. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,

7. W okresie od 20.01.2013 godz. 15.00 do 21.01.2013 godz. 8.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki R. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę D. J. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
8. W okresie od 22.12.2013 godz. 19.00 do 23.12.2012 godz. 7.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki R. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 450 zł na szkodę G. W. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
9. W okresie od 21.01.2013 do 24.01.2013 w P. przy ulicy (...) (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę K. G. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
10. W dniu 10.01.2013 r. w godz. 15.30-16.30 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki O. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 600 zł na szkodę (...) SA w P. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
11. W dniu 30.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki R. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 359 zł na szkodę J. B. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
12. W okresie od 20.01.2013 r. godz. 19.00 do 21.01.2013 r. godz. 10.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 800 zł na szkodę Ł. W. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
13. W okresie od 18.01.2013 godz. 19.00 do 19.01.2013 godz. 14.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki O. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę Ł. O. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
14. W okresie od 12.01.2013 do 13.01.2013 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) powodując straty w łącznej kwocie 600 zł na szkodę M. A. - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.,
15. W dniu 30 grudnia 2012 r w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki T. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę A. K. (3) - tj. o przestępstwo przewidziane w art. 278 § 1 k.k.

Wyrokiem zaocznym z dnia 7 maja 2014 r., sygn. akt VIII K 1263/13, Sąd Rejonowy Poznań Grunwald i Jeżyce w Poznaniu uznał **oskarżonego S. Ł.** za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu w okresie od 30.12.2012r. do 30.01.2013r. zabrał w celu przywłaszczenia kołpaki do kół samochodowych i tak:

- w dniu 30.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 500zł na szkodę (...) Sp. z o.o. w W.,
- w dniu 25.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 516 zł na szkodę A. C. (1),
- w dniu 30 stycznia 2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki F. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 500 zł na szkodę P. A.,

- w dniu 28 stycznia 2013 r. w godz. 11.30-12.30 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki F. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 500 zł na szkodę K. Polska,
- w okresie od 25.01.2013 r. godz.23.00 do 26.01.2013 godz. 9.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki O. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 600 zł na szkodę I. K.,
- w okresie czasu od 25.01.2013 r. do 27.01.2013 r. godz. 20.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki M. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 600 zł na szkodę J. L.,
- w okresie od 30.12.2012 r. godz. 15.00 do 31.12.2012 r. godz. 4.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki R. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 800 zł na szkodę T. F.,
- w okresie od 20.01.2013 r. do 22.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki PASSAT nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 600 zł na szkodę M. G.,
- w dniu 7 stycznia 2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki M. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 600 zł na szkodę W. N.,
- w okresie od 26.12.2012 r. do 06.01.2013 r. godz. 7.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki N. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 800 zł na szkodę L. P.,
- w dniu 24 stycznia 2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki P. (...) nr rej (...), powodując straty o łącznej wartości 600 zł na szkodę K. M.,

tj. przestępstwa [właściwie – ciągu przestępstw – uwaga SO] z art. 91 §1 k.k. w zw. z art. 278§1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierzył mu grzywnę 100 stawek dziennych po 10 zł (pkt 1). Ponadto na podstawie art. 69 § 1 k.k. i 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec S. Ł. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat tytułem próby, zaś na podstawie art. 73 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. Ł. dozór kuratora na okres trwania próby (pkt 2,3).

Jednocześnie Sąd uznał **oskarżonego S. Ł.** za winnego popełniania w okresie od 29.12.2012r. do 27.01.2013r. wykroczeń polegających na tym, że:

- w dniu 27 stycznia 2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki O. (...) nr rej. (...) powodując straty w łącznej kwocie 300 zł na szkodę E. W. – tj. wykroczenia przewidzianego w art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 27 stycznia 2013 r. w godz. 19.00-21.30 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki T. (...) nr rej. (...) powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę (...) Sp. z o.o. – tj. wykroczenia przewidzianego w art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 23 stycznia 2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki F. (...) nr rej. (...) powodując straty w łącznej kwocie 300 zł na szkodę S. Z. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,

- w okresie czasu od 26.01.2013 r. godz. 17.00 do 28.01.2013 r. godz. 6.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki M. (...) powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę E. M. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 25 stycznia 2013 r. w godz. 7.45 do 16.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu D. (...) nr rej (...) powodując straty w łącznej kwocie ponad 250 zł na szkodę S. N. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w okresie czasu od 27.01.2013 r. do 28.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki O. nr rej (...) 47 powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę G. B. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 19 stycznia 2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci dwóch sztuk kołpaków pojazdu marki A. (...) powodując straty w łącznej kwocie 360 zł na szkodę M. Ł. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 21.01.2013 r. godz. 17.30-19.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej (...) powodując straty w łącznej kwocie 300 zł na szkodę A. K. (1) – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w okresie od 29.12.2012 r. do 03.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki B. rej (...) powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę A. C. (3) – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w połowie stycznia 2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę K. K. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 30 stycznia 2013 r w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki F. (...) nr rej (...) powodując straty o łącznej wartości 400zł na szkodę R. K. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 24 stycznia 2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki P. (...) nr rej (...) powodując straty o łącznej wartości 600 zł na szkodę K. M. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w okresie czasu od 10 do 15 grudnia 2012 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki R. (...) nr rej. (...) powodując straty o łącznej wartości 400zł na szkodę A. K. (2) – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w okresie czasu od 25 stycznia 2013 r. do 30 stycznia 2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki C. (...) nr rej. (...) powodując straty łączne w kwocie 440 zł na szkodę M. B.

i za to na podstawie art. 9 § 2 k.w. w zw. z art. 119 § 1 k.w. wymierzył mu karę 30 dni aresztu (pkt 4). Ponadto na podstawie art. 42 § 1 k.w. wykonanie orzeczonej kary 30 dni aresztu warunkowo zawiesił na okres 1 roku (pkt 5).

Tym samym wyrokiem Sąd uznał **oskarżonego R. G.** za winnego tego, że działając w krótkich odstępach czasu w okresie od 22.12.2012r. do 10.01.2013r. zabrał w celu przywłaszczenia kołpaki do kół samochodowych i tak:

- w okresie czasu od 22.12.2012 r. godz. 19.00 do 23.12.2012 r. godz. 7.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki R. (...) nr rej (...) powodując straty w łącznej kwocie 450 zł na szkodę G. W.,

- w dniu 10.01.2013 r. w godz. 15.30-16.30 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki O. (...) rej PO 943TM powodując straty w łącznej kwocie 600 zł na szkodę (...) SA w P.,
- w okresie czasu od 12.01.2013 r. do 13.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki F. (...) nr rej (...) powodując straty w łącznej kwocie 600 zł na szkodę M. A.,

tj. przestępstwa [ponownie – ciągu przestępstw – uwaga SO] z art. 91 § 1 k.k. w zw. art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierzył mu grzywnę 100 stawek dziennych po 10 zł, zaś na podstawie art. 69 § 1 k.k. i 70 § 2 k.k. wykonanie orzeczonej wobec R. G. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres 4 lat tytułem próby, nadto na podstawie art. 73 § 2 k.k. orzekł wobec niego dozór kuratora na okres trwania próby (pkt 6-8).

Jednocześnie **oskarżonego R. G.** Sąd uznał za winnego popełniania w okresie od 9.12.2012r. do 29.01.2013r. wykroczeń polegających na tym, że:

- w okresie od 24 stycznia 2013 r. godz. 19.20 do 25.01.2013 r. godz. 12.00 roku w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki O. (...) nr rej (...) powodując straty w łącznej kwocie 300 zł na szkodę M. K. (1) – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 09 grudnia 2012 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej (...) powodując straty w łącznej kwocie 300 zł na szkodę P. P. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w okresie czasu od 12 grudnia 2012 r. godz.18.00 do 13.12.2012 r. godz. 6.45 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki R. (...) nr rej (...) powodując straty w łącznej kwocie 300 zł na szkodę R. B. (1) – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 23 stycznia 2013 r. godz.20.00-20.30 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki S. (...) nr rej (...) powodując straty w łącznej kwocie 360 zł na szkodę M. C. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 29 stycznia 2013 r. godz. 11.00-13.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki F. (...) nr rej (...) powodując straty w łącznej kwocie 320 zł na szkodę M. K. (2) – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 23 stycznia 2013 r. godz. 17.00-18.00 w P. przy ulicy (...) a Ł. zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki S. F. C. nr rej. (...) powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę W. F. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w okresie czasu od 20.01.2013 r. godz. 15.00 do 21.01.2013 r. godz. 8.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki R. (...) nr rej (...) powodując straty w łącznej kwocie 400zł na szkodę D. J. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w okresie czasu od 21.01.2013 r. do 24.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) a Lodowa zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej. (...) powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę K. G. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 30.01.2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki R. (...) nr rej. (...) powodując straty w łącznej kwocie 359 zł na szkodę J. B. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,

- w okresie czasu od 18.01 2013 r. godz. 19.00 do 19.01.2013 r. godz. 14.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki O. (...) nr rej. (...) powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę Ł. O. – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.,
- w dniu 30 grudnia 2012 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki T. (...) nr rej. (...) powodując straty w łącznej kwocie 400 zł na szkodę A. K. (3) – tj. wykroczenia z art. 119 § 1 k.w.

i za to na podstawie art. 9 § 2 k.w. w zw. z art. 119 §1 k.w. wymierzył mu karę 30 dni aresztu, zaś na podstawie art. 42 § 1 k.w. wykonanie orzeczonej wobec R. G. kary 30 dni aresztu warunkowo zawiesił na okres 1 roku (pkt 9-10).

Jednocześnie Sąd orzekł o zwrocie dowodów rzeczowych (pkt 11). Nadto na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody przez S. Ł. i zapłacenie: kwoty 516 zł na rzecz A. C. (1), kwoty 600 zł na rzecz I. K., kwoty 600 zł na rzecz J. L., kwoty 800 zł na szkodę T. F. i kwoty 800 zł na rzecz L. P. (pkt 12). Zaś na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł obowiązek naprawienia szkody przez R. G. i zapłacenie kwoty 600 zł na szkodę (...) SA w P. (pkt 13). Nadto na podstawie art. 28 § 1 pkt. 4 k.w. w zw. z art. 119 § 4 k.w. orzekł obowiązek naprawienia szkody przez S. Ł. poprzez zapłatę niżej podanych kwot na rzecz niżej wyszczególnionych osób: 300 zł na rzecz E. W., 300 zł na rzecz S. Z., 400 zł na rzecz E. M., 250 zł na rzecz P. N., 400 zł na rzecz G. B., 360 zł na rzecz M. Ł. i 400 zł na rzecz K. K., a na podstawie art. 28 § 1 pkt. 4 k.w. w zw. z art. 119 § 4 k.w. orzekł obowiązek naprawienia szkody przez R. G. poprzez zapłatę niżej podanych kwot na rzecz niżej wyszczególnionych osób: 300 zł na rzecz R. B. (2), 400 zł na rzecz W. F., 400 zł na rzecz K. G. i 400 zł na szkodę Ł. O. (14-15).

Wreszcie na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych Sąd zwolnił oskarżonych od kosztów sądowych i opłaty (pkt 16).

Powyższy wyrok został zaskarżony **apelacją** przez prokuratora.

Oskarżyciel publiczny zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść oskarżonych, zarzucając:

a) rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 413 § 2 pkt 1 i 2 k.p.k., polegające na pominięciu zarzutu XII stawianego R. G. oskarżonemu o to, że: w okresie czasu od 20.01.2013 r. godz.19.00 do 21.01.2013 r. godz. 10.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej (...), powodując straty w łącznej kwocie 800 zł na szkodę Ł. W., w części rozstrzygającej wyroku i niezawarcie w wyroku rozstrzygnięcia zarówno co do określenia przypisanego oskarżonemu czynu, kwalifikacji prawnej, jak również rozstrzygnięcia co do kary,

b) rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 399 § 1 k.p.k., polegające na błędnym pouczeniu, iż kwalifikacja prawna czynów ujętych w akcie oskarżenia, których wartość nie przekracza 400 zł stanowi wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., podczas gdy kwota ta w dniu orzekania wynosiła 420 zł,

c) rażące i mające wpływ na treść wyroku naruszenie prawa procesowego, a mianowicie art. 388 k.p.k., polegające na ograniczeniu postępowania dowodowego wyłącznie do wyjaśnień oskarżonych oraz zeznań świadka J. R. bez materiału dowodowego w postaci zeznań pokrzywdzonych, istotnych zarówno w zakresie czynów zarzuconych oskarżonym, jak i wartości szkody wyrządzonej na przestępstwami,

d) obrazę art. 278 § 1 k.k. w zakresie zarzutu 24 stawianego S. Ł. oskarżonemu m.in. o to, że w okresie od 25 stycznia 2013 do 30. stycznia 2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki C. (...) nr rej (...), powodując straty łączne wartości 440 zł na szkodę M. B. tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. poprzez przyjęcie, iż czyn wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 119§ 1 k.w., podczas gdy wartość mienia tj. 440 zł przesądza, iż czyn stanowi przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. (k. 37),

Mając powyższe na uwadze, apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się zasadna, w szczególności zasługiwały na uwzględnienie wszystkie z podniesionych w niej zarzutów, nadto jej wniesienie było celowe, gdyż umożliwiło skontrolowanie wyroku Sądu I instancji i ujawnienie także z urzędu uchybienia, skutkującego łącznie z zastrzeżeniami dostrzeżonymi przez prokuratora, uchyleniem zaskarżonego orzeczenia i przekazaniem sprawy do ponownego rozpoznania.

Przechodząc do analizy uchybień, których dopuścił się Sąd Rejonowy w zaskarżonym wyroku i zaczynając od tych najdalej idących, wskazania wymaga, że Sąd odwoławczy w odniesieniu do **R. G. z urzędu** dopatrył się bezwzględnej przesłanki odwoławczej w postaci rozpoznania sprawy dotyczącej tego oskarżonego podczas jego nieobecności w sytuacji, gdy jego obecność była obowiązkowa (art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k.), na skutek naruszenia przepisów o doręczeniach. Należy bowiem przypomnieć, że zgodnie z treścią art. 374 § 1 k.p.k. udział oskarżonego w rozprawie głównej jest, co do zasady (jeżeli ustawa nie stanowi inaczej), obowiązkowy. Złamanie zaś tej zasady kwalifikuje się - ze względu na szczególną wagę tego naruszenia - jako przesłanka uchylenia obciążonego taką wadą wyroku i to już bez badania wpływu tej wady na jego treść.

W niniejszej sprawie Sąd Rejonowy uznał, iż oskarżony jest prawidłowo wezwany na termin rozprawy i sięgnął do możliwości rozpoznania sprawy zaocznie. W związku z tym trzeba zauważyć, iż zgodnie z dyspozycją art. 479 § 1 k.p.k., sąd może prowadzić rozprawę w trybie uproszczonym pod nieobecność skarżonego jedynie wtedy, gdy nie stawiał się on na rozprawę mimo doręczenia mu wezwania oraz nie usprawiedliwił niestawiennictwa i nie wniósł o odroczenie rozprawy (art. 480 k.p.k.). Jest więc oczywiste, że nie można prowadzić rozprawy, gdy oskarżonemu nie doręczono skutecznie wezwania na termin rozprawy lub gdy obiektywnie nie miał możliwości odbioru takiego wezwania. Tymczasem z akt postępowania wynika, że oskarżony R. G. nie stawiał się na pierwszą rozprawę w jego sprawie, wyznaczoną na dzień 30 kwietnia 2014 r., a jak odnotowano w protokole rozprawy: „nie odebrał wezwania” (k. 783), co Sąd – jak się wydaje, bowiem nie wynika to z zapisu protokołu – potraktował jako prawidłowe doręczenie zastępcze w rozumieniu art. 133§2 k.p.k. W tymże dniu otwarto i przeprowadzono w przewod sądowy (k. 783-786), zaś w dniu 7 maja 2014 r. wydano zaskarżony wyrok (k. 793). Zawiadomienie o terminie rozprawy z dnia 30 kwietnia 2014 r. wysłano do tego oskarżonego w dniu 14 marca 2014 r. i po raz pierwszy awizowano je w dniu 19 marca 2014 r., a z uwagi na nieodebranie pisma w terminie 7 dni, powtórnie uczyniono to w dniu 27 marca 2014 r. (k. 778). Z uwagi na brak reakcji oskarżonego także na drugie awizowanie, stosownie do art. 133 § 1 i 2 k.p.k., Sąd uznał pismo za doręczone.

Okazało się jednak, co Sąd Okręgowy ustalił z urzędu w oparciu o dostępny zresztą także Sądowi Rejonowemu system informatyczny (...), że oskarżony R. G. od dnia 11 grudnia 2013 r. do dnia rozpoznania apelacji nieprzerwanie przebywa w zakładzie karnym (k. 848), został zatem pozbawiony wolności jeszcze przed wysłaniem do niego zawiadomienia o pierwszym terminie rozprawy. Wobec powyższego oskarżony nie miał jakiegokolwiek wiedzy o tym, kiedy sąd rozpocznie rozpatrywanie jego sprawy karnej, a tym samym nie mógł powiadomić sądu, że niezależnie od swej woli przebywa obecnie w areszcie. Należy przy tym mieć na uwadze, że jak dotąd Kodeks postępowania karnego nakłada na oskarżonego, pozostającego na wolności, jedynie obowiązek zawiadomienia organu procesowego o zmianie miejsca swojego pobytu lub zamieszkania (art. 75 k.p.k.), a w orzecznictwie Sądu Najwyższego podnosi się w związku z tym konsekwentnie, iż przepisy o doręczeniu zastępczym nie ma zastosowania do doręczeń w sytuacji, w której oskarżony został pozbawiony wolności i nie powiadomił o tym sądu, gdyż przebywanie w zakładzie karnym nie może być traktowane na równi ze zmianą miejsca zamieszkania lub pobytu jako następstwa swobodnie podjętej decyzji (zob. np. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 20 stycznia 2004 r., IV KK 434/03, OSNwSK 2004, poz. 130, z dnia 11 października 2005 r., III KK 111/05, OSNwSK 2005, poz. 1820, z dnia 30 sierpnia 2007 r., IV KK 291/07, OSNwSK 2007, poz. 1907, z dnia 21 lipca 2011 r. III KK 126/11, LEX nr 860608, czy z dnia 24 sierpnia 2011 r., III KK 222/11, LEX nr 955024). Dotyczy to bez wątpienia w szczególności przypadku, gdy w grę wchodzi zawiadomienie o pierwszym terminie rozprawy. Nie budzi zatem wątpliwości, że postępowanie w tej sprawie naruszyło prawo oskarżonego do

obrony, a Sąd nie sprawdził przyczyn, z jakich pisma nie doręczono adresatowi osobiście, jak też dlaczego nie odebrał on tego pisma, mimo dwukrotnego jego awizowania. Jednocześnie podkreślenia wymaga, że w sytuacji, gdy z karty karnej oskarżonego wynika, że w dniu 10 maja 2013 r. zarządzono wobec niego wykonanie warunkowo zawieszonej kary pozbawienia wolności, zaś orzeczone wobec niego kary ograniczenia wolności zamieniono na zastępcze kary pozbawienia wolności, Sąd Rejonowy winien sprawdzić, czy nieodebranie przez oskarżonego wezwania na rozprawę nie wiąże się przypadkiem z osadzeniem go w warunkach izolacji. Zaistniało zatem w tej sprawie w toku procesu naruszenie prawa wynikłe ze zbyt formalistycznego i niedbałego podejścia Sądu do ustalania powodów niestawiennictwa oskarżonego i przyczyn nieodebrania przez niego zawiadomienia, które spowodowały, że proces ten pozbawiony był cechy rzetelności, gdyż uniemożliwił oskarżonemu realizowanie przez niego jego konstytucyjnego prawa do obrony. Powyższe wskazuje, że zaskarżony wyrok w odniesieniu do oskarżonego G. już z tego tylko powodu ostać się nie mógł. Trzeba tu podkreślić, iż jest to niewątpliwie następstwem zlekceważenia przez Sąd Rejonowy wymogu określonego w §279 ust. 1 regulaminu urzędowania sądów powszechnych – gdyby wymóg ten był spełniony, Sąd w dacie orzekania dysponowałby aktualnymi danymi o karalności oskarżonego, a nie opierał się na informacjach z 1 lutego 2013 r., czyli sprzed 15 miesięcy.

Odnosząc się z kolei do zarzutów apelacyjnych, wskazania wymaga, co następuje:

Po pierwsze, należy zgodzić się z apelującym, że Sąd I instancji w części rozstrzygającej wyroku pominął zarzut 12 stawiany R. G., tj. oskarżonemu m.in. o to, że: w okresie czasu od 20.01.2013 r. godz. 19.00 do 21.01.2013 r. godz. 10.00 w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki V. (...) nr rej. (...), powodując straty w łącznej kwocie 800 zł na szkodę Ł. W. - tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. (k. 201) i w efekcie nie zawarł w wyroku rozstrzygnięcia zarówno co do określenia przypisanego oskarżonemu czynu, kwalifikacji prawnej, jak również rozstrzygnięcia co do kary. Jednocześnie wskazania wymaga, że Sąd zawarł jednak ustalenia dotyczące powyższego czynu w uzasadnieniu wyroku (str. 5). Powyższe świadczy o rażącej obrazie art. 413 § 1 pkt 5 w zw. z § 2 k.p.k. W art. 413 pkt. 5 k.p.k. wskazano na elementy, które każdy wyrok powinien zawierać, precyzując w pkt. 5, że każdy wyrok powinien zawierać rozstrzygnięcie. W przypadku wyroków skazujących do takich zaliczać należy przede wszystkim rozstrzygnięcia o uznaniu winy, wymierzeniu kary, orzeczeniu środków karnych. Ich brak jest równoznaczny z nieodniesieniem się do istoty sprawy w tej mierze, a tego rodzaju braków nie może naprawić samo tylko uzasadnienie, które w realiach przedmiotowej sprawy i tak zresztą budzi wiele zastrzeżeń. Zatem brak takiego rozstrzygnięcia w wyroku stanowi naruszenie wskazanego przepisu, mające oczywisty wpływ na treść rozstrzygnięcia.

Po drugie, nie budzi wątpliwości także podniesiona w apelacji obraza art. 399 k.p.k. poprzez nieprawidłowe pouczenie stron o możliwości zmiany kwalifikacji prawnej czynów ujętych w akcie oskarżenia, których wartość nie przekracza 400 zł, na wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. (k. 785), gdyż niewątpliwym jest, że zgodnie z Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 września 2013 r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2014 r. (Dz. U. z dnia 13 września 2013 r.), wydanym na podstawie art. 2 ust. 5 ustawy z dnia 10 października 2002 r. o minimalnym wynagrodzeniu za pracę (Dz. U. Nr 200, poz. 1679 z 2004 r. Nr 240, poz. 2407 oraz z 2005 r. Nr 157, poz. 1314), od dnia 1 stycznia 2014 r. ustalono minimalne wynagrodzenie za pracę w wysokości 1.680 zł i wobec tego 1/4 tej kwoty stanowi 420,- zł. Jednak z uwagi na fakt, że w przedmiotowej sprawie nie zaistniał przypadek, w którym wartość szkody oscyłowałaby w granicach 400-420 zł, to uznać należy, że błędne pouczenie Sądu w tej mierze nie miało wpływu na prawidłowość wydania zaskarżonego wyroku – tym bardziej, że w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd posługuje się poprawnym kryterium wartości mienia nieprzekraczającym 420 zł (str. 19). Tak więc akurat ta wadliwość nie może być powodem uchylecia zaskarżonego orzeczenia.

Po trzecie, należy podzielić stanowisko apelującego, że w przedmiotowej sprawie zachodzi rażące naruszenie art. 388 k.p.k., polegające na ograniczeniu przewodu sądowego wyłącznie do wyjaśnień oskarżonych oraz zeznań świadka J. R. bez wprowadzenia do postępowania materiału dowodowego w postaci zeznań pokrzywdzonych, istotnych zarówno w zakresie czynów zarzuconych oskarżonym, jak i wartości szkody wyrządzonej dokonanymi przez nich przestępstwami, co spowodowało, iż materiał dowodowy istotny dla czynienia ustaleń faktycznych nie został w żaden sposób ujawniony ani poprzez przesłuchanie pokrzywdzonych, ani poprzez uznanie ich zeznań za ujawnione bez

odczytywania. Wątpliwości budzi zarówno możliwość skorzystania przez Sąd Rejonowy z możliwości ograniczenia postępowania dowodowego, jak i sposób jego przeprowadzenia.

Przepis art. 388 k.p.k. pozwala sądowi ograniczyć postępowanie dowodowe, co nie oznacza całkowitej rezygnacji, zaniechania tegoż postępowania, a jedynie przepis ten daje możliwość sądowi nieprzeprowadzania wszystkich zgłoszonych w sprawie dowodów. Zatem oprócz wysłuchania oskarżonego sąd ma obowiązek przeprowadzenia ponadto innych dowodów w niezbędnym zakresie. Co istotne, treść art. 388 k.p.k. („jeżeli wyjaśnienia oskarżonego przyznającego się do winy nie budzą wątpliwości”) zakłada, że podstawowym warunkiem skorzystania z unormowanej w nim instytucji ograniczenia postępowania dowodowego jest to, aby oskarżony przyznał się przed sądem do winy i przyznanie to nie budziło wątpliwości. Tak więc jedną z przesłanek staje się tu osobiste złożenie przez oskarżonego wyjaśnień w sądzie i nie wystarcza w tym względzie odczytanie protokołu jego wyjaśnień złożonych w postępowaniu przygotowawczym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2009 r. V KK 196/09, LEX nr 519630), powyższe zaś nie miało miejsca w realiach przedmiotowej sprawy. Ponadto zastrzeżenia budzi sposób ustalenia przez Sąd wartości szkody wyrządzonej działaniem oskarżonych, gdyż wynika ona z zeznań pokrzywdzonych, które nie zostały lub błędnie zostały przez Sąd zaliczone w poczet materiału dowodowego. W szczególności w pisemnym uzasadnieniu Sąd wskazał, że ustalił stan faktyczny m.in. na podstawie zeznań świadków L. P. i K. K. (str. 6), gdy tymczasem karty, na których znajdują się zeznania ww. świadków złożone w postępowaniu przygotowawczym, ujawnił na rozprawie jako dowody z dokumentów (k. 785), co więcej, w dalszej części pisemnego uzasadnienia brak oceny zeznań tych pokrzywdzonych. Z kolei zeznania pozostałych świadków w ogóle nie zostały wymienione przez Sąd jako podstawa ustaleń faktycznych. Retorycznym jest więc pytanie, na jakiej podstawie Sąd ustalił wartość skradzionego mienia (szczególnie istotną w niniejszej sprawie z uwagi na to, że część zarzucanych oskarżonym czynów właśnie z uwagi na nią miała się stać wykroczeniami), którą przyjął w wyroku i w uzasadnieniu, bo przecież nie na podstawie tych dowodów, które wskazał na k. 834? „Dowodem” nie jest wszak akt oskarżenia, z którego Sąd przepisał zarzuty stawiane oskarżonym. To samo dotyczy też kwestii obowiązku naprawienia szkody orzeczonego w wyroku – nie sposób dociec, na jakiej podstawie Sąd ustalił, któremu z pokrzywdzonych należy się odszkodowanie i w jakiej wysokości.

Po czwarte, bez wątplenia zachodzi obraza prawa materialnego – art. 278 § 1 k.k. – i to poprzez jego niezastosowanie – w odniesieniu do zarzutu 24 stawianego S. Ł., oskarżonemu m.in. o to, że: w okresie od 25 stycznia 2013 r. do 30 stycznia 2013 r. w P. przy ulicy (...) zabrał w celu przywłaszczenia cudze mienie ruchome w postaci czterech sztuk kołpaków pojazdu marki C. (...) nr rej (...), powodując straty łączne wartości 440 zł na szkodę M. B., gdyż Sąd przyjął, iż czyn wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., podczas gdy wartość mienia tj. 440 zł przesądza, iż czyn z całą pewnością w dacie orzekania stanowi przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. Prokurator nie zauważył zresztą, iż to samo dotyczy choćby zarzutu 22, tj. kradzieży na szkodę K. M., gdzie wartość skradzionego mienia została ustalona na kwotę 600,- zł (str. 11 wyroku), a mimo to Sąd przyjął, iż czyn taki stanowi wykroczenie – choć 3 strony wcześniej ten sam czyn przypisał jako przestępstwo – str. 8 wyroku, co jest już w ogóle kuriozalne.

Po piąte, zastrzeżenia budzi niestaranność, a wręcz niechlujność Sądu Rejonowego, zarówno przy redagowaniu wyroku, jak i uzasadnienia, w szczególności:

- brak nazwisk pokrzywdzonych P. A. (str. 7 wyroku) i W. N. (str. 8 wyroku),
- niestaranność w opisie przypisanych oskarżonym czynów np. błędy w oznaczeniach marek pojazdów i ich numerów rejestracyjnych (np. str. 9 wyroku),
- niestaranność w oznaczaniu poszczególnych przypisanych oskarżonym czynów, w tym zagubiona i niepełna numeracja, brak rozdzielenia czynów w ciągu przestępstw (np. str. 7-8 wyroku), nie wspominając już o urwanych w połowie wyrazach (np. str. 8 wyroku), świadczących dobitnie o tym, że zredagowany tekst orzeczenia nie był w żadnym zakresie sprawdzany przez autora przed ogłoszeniem orzeczenia,
- konsekwentne powielanie części ww. błędów w uzasadnieniu.

Choć te uchybienia nie mają wpływu na treść orzeczenia, świadczą bardzo źle o jakości pracy i zaangażowaniu Sądu w zredagowanie najważniejszego dokumentu stanowiącego kwintesencję postępowania sądowego, jakim jest orzeczenie rozstrzygające o istocie sprawy. Charakter najistotniejszych stwierdzonych w postępowaniu odwoławczym uchybień, jakimi bez wątpienia są: nieorzeczenie o części zarzutu czy błędne zakwalifikowanie jednego z zarzutów, opinię tę niestety tylko potwierdza.

Reasumując, ze wskazanych wyżej względów zaskarżone orzeczenie nie może się ostać w żadnej części, a nie może też być zmienione w toku kontroli odwoławczej – co do oskarżonego G. jest to oczywiste z uwagi na bezwzględną przyczynę odwoławczą oraz nieorzeczenie o całości zarzutów mu stawianych, co do obydwu oskarżonych – z uwagi na nieprawidłowe przeprowadzenie postępowania dowodowego i w rezultacie oparcie orzeczenia na dowodach, których Sąd nie przeprowadził, a wreszcie co do oskarżonego Ł. – z uwagi na błędne zakwalifikowanie jednego z czynów jako wykroczenia, w efekcie czego inaczej powinna być ukształtowana odpowiedzialność tego oskarżonego zarówno za ciąg przestępstw, jak i za pozostałe czyny, będące wykroczeniami. Dlatego też Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1 i 2 k.p.k. **uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.**

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd I instancji powinien, uwzględniając powyższe wytyczne, najpierw zadbać o prawidłowe zawiadomienie oskarżonego R. G. o terminie rozprawy, a gdyby był on nadal pozbawiony wolności, o zagwarantowanie mu możliwości udziału w rozprawie dla realizowania przynależnego mu prawa do obrony przed zarzutami aktu oskarżenia, następnie prawidłowo i we właściwym trybie przeprowadzić postępowanie dowodowe oraz dokonać obiektywnej i pogłębionej oceny całego materiału dowodowego. W tym celu konieczne będzie wprowadzenie materiału dowodowego do procesu zgodnie z przepisami proceduralnymi (co oczywiście nie oznacza, iż np. wszystkie dowody osobowe wskazane w akcie oskarżenia muszą być przeprowadzone jedynie poprzez bezpośrednie przesłuchanie na rozprawie), zaś zebrane środki dowodowe powinny zostać ocenione w sposób opisany w art. 7 k.p.k., z uwzględnieniem wymogów wynikających z art. 410 k.p.k. Sporządzając rozstrzygnięcie oraz pisemne jego motywy Sąd Rejonowy powinien zaś w pełni respektować treść art. 413 k.p.k. i art. 424 § 1 i 2 k.p.k., pamiętając o konieczności przeprowadzenia stosownych wywodów w sferze faktów i w sferze prawnej, jak również o obowiązku wyjaśnienia powodów wymierzenia oskarżonemu - w razie takiej konieczności - określonych kar. Winien także zwracać uwagę na staranność redagowania zarówno wyroku, jak i jego pisemnego uzasadnienia, by umożliwić nie tylko ich ewentualne skontrolowanie, ale przede wszystkim zapoznanie się z nimi jego nieprofesjonalnym odbiorcom.

Piotr Gerke Jerzy Andrzejewski Dorota Maciejewska -Papież